

Tiden havde imidlertid endnu ikke vist sig moden til, at man fulgte andre Veje. Det radikale Venstre havde gennem Aarene peget paa tvungen Voldgift ved Hjælp af en permanent Voldgiftsret som den yderste Nødhjælp, og Partiet havde endnu Tro til, at dette maatte være Vejen; men saa længe Samfundet ikke raadede over andre Organer, maatte man løse hvert enkelt Spørgsmaal paa Baggrund af hele den foreliggende Situation, og de Radikale, der i 1936 havde kunnet tiltræde Regeringens Forslag om at tilendebringe den da herskende Arbejdskonflikt ved at lovfæste Forligsinstitutionens Mæglingforslag, kunde i Aar saa meget mere anbefale en tilsvarende Fremgangsmaade, som de nye Forhandlingsregler havde ført til en langt mere dybtgaaende Forhandling mellem de to stridende Parter inden for de forskellige Fag.

Fra *Venstres* Side understregede man, at Sagen ikke blot var af Interesse for de paagældende Parter, men for hele Samfundet, fordi Afgørelsen kunde faa indgribende Betydning for hele Prisniveauet i Landet. Venstre maatte principielt tage Afstand fra at ophøje Mæglingforslagene til Lov; der havde aldeles ikke fundet den dybtgaaende Undersøgelse Sted, som nødvendigvis maatte til, inden man traf sin endelige Afgørelse. Derimod kunde Partiet ligesom i Fjor medvirke til, at Konflikten løstes ved *Voldgift*.

Lignende Synspunkter kom til Orde fra *Det konservative Folkeparti*, som desuden ytrede Betænkelighed ved forskellige af Mæglingforslagets Enkeltheder, f. Eks. ved at give et ensartet Tillæg for faglærte og ufaglærte, ved paa visse Omraader at give unge Arbejdere en Løn, svarende til normale Lønninger inden for Landbruget, og ved at lade Akkordtillægget for det samme Arbejde stige betydeligt mere ved den lave Løn end ved den højere. I øvrigt mente de Konservative, at Konflikten gav Anledning til under rolige Forhold at drøfte, hvad man kunde gøre i tilsvarende kommende Situationer.

Venstre og Det konservative Folkeparti stillede i Forening *Ændringsforslag* om en Nyaffattelse af Lovforslaget, der i §§ 1—5 indeholdt følgende Hovedbestemmelser:

»De til den 10. April 1937 varslede *Arbejdsstandsninger* træder *ikke i Kraft*. — De mellem De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening m. fl. bestaaende Uoverensstemmelser m. fl., der truer med at medføre Arbejdsstandsning, vil være at afgøre ved en i dette Øjemed af Statsministeren nedsat *uvildig Voldgiftsret*. — Voldgiftsretten bestaar af tre Medlemmer; det ene Medlem er Formanden for den faste Voldgiftsret, de 2 andre Medlemmer udpeges af Højesteret.